

ΑΞΙΟΠΟΙΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΕΙΡΑ ΜΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΠΟΥ ΔΩΣΑΜΕ ΒΓΑΖΟΥΜΕ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΟ ΤΙ ΑΓΩΝΕΣ ΚΑΙ ΤΙ ΚΙΝΗΜΑ ΕΧΟΥΜΕ ΑΝΑΓΚΗ ΣΗΜΕΡΑ

Πανελλαδική Γραμματεία Εκπαιδευτικών

Συναδέλφισσες, Συνάδελφοι

Ένας κύκλος σημαντικών απεργιακών, αγωνιστικών κινητοποιήσεων στο κλάδο μας ολοκληρώθηκε. Ο κύκλος αυτός προσφέρει πείρα, δίνει τη δυνατότητα να βγουν πολύτιμα συμπεράσματα για το τι αγώνες και τι κίνημα έχουμε ανάγκη σήμερα. Τα προβλήματα το επόμενο διάστημα στη ζωή μας και στο σχολείο θα οξυνθούν, η επίθεση πλουτοκρατίας-κυβέρνησης-Ε.Ε. θα δυναμώσει, έρχονται νέα μέτρα. Η ανασύνταξη του κινήματος, η οργάνωση σχεδιασμένων και σωστά προσανατολισμένων αγώνων αποτελούν μονόδρομο για να αποκρούσουμε την επίθεση, για να ανοίξουμε το δρόμο για μια ζωή με δικαιώματα για μας και τα παιδιά μας, για φιλολαϊκή διέξοδο από την κρίση.

Το ΠΑΜΕ Εκπαιδευτικών απευθύνεται στους συναδέλφους με τα συμπεράσματα που προκύπτουν από τις τελευταίες εξελίξεις. Καλούμαστε στις Γενικές Συνελεύσεις, στα σχολεία να συζητήσουμε και να αποτιμήσουμε συλλογικά αυτή την φάση των κινητοποιήσεων, να βγάλουμε συμπεράσματα, να προετοιμάσουμε έγκαιρα την συνέχεια της πάλης.

1. Αποτελεί κατά την γνώμη μας θετική παρακαταθήκη το γεγονός ότι χιλιάδες εκπαιδευτικοί πήραν μέρος στην απεργία, στις Γενικές Συνελεύσεις, στα συλλαλητήρια, στη συζήτηση για την οργάνωση, για το περιεχόμενο και τον προσανατολισμό των πρόσφατων κινητοποιήσεων.

Εκφράστηκε καθαρά η εναντίωση στη βάρβαρη πολιτική της συγκυβέρνησης, που συντρίβει ζωές και δικαιώματα. «Σταγόνα που ξεχείλισε το ποτήρι» αποτέλεσαν οι χιλιάδες απολύσεις συναδέλφων από τα ΕΠΑΛ-ΕΠΑΣ, η γενικευμένη εργασιακή ανασφάλεια, η γενικευμένη εφαρμογή της κινητικότητας, που υλοποιείται ήδη με τις υποχρεωτικές μετακινήσεις εκπαιδευτικών στην Πρωτοβάθμια και στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση. Ο νόμος για το Λύκειο, που αποτελεί νέα αντιδραστική τομή στην εκπαίδευση και θα έχει σαν αποτέλεσμα να πεταχτούν χιλιάδες φτωχόπαιδα στην ψευτοκατάρτιση κι έκτος σχολείου, κάνει φανερό ότι η κατάσταση στο σχολείο θα χειροτερεύει. Ο νέος νόμος για το Λύκειο συνοδεύει την ανεργία και την ανασφάλεια της νέας γενιάς, τις ανατροπές στις εργασιακές σχέσεις, το τσακισμένο μεροκάματο, την ανέχεια που ζει ο λαός μας.

2. Οι βάρβαρες ανατροπές στις εργασιακές σχέσεις των εκπαιδευτικών (κατάργηση μονιμότητας, κινητικότητα, απολύσεις) αποτελούν αναπόσπαστη πλευρά του «νέου σχολείου. Είναι η στρατηγική της Ε.Ε. και των επιχειρηματικών ομίλων στην εκπαίδευση. Αυτή η στρατηγική φέρνει τις απολύσεις, που δε θα σταματήσουν εδώ, είχαν δρομολογηθεί πολύ πριν από την κρίση και τα Μνημόνια.

Δεν είναι αποτέλεσμα απλά του Μνημονίου όπως σκόπιμα στηρίζουν οι πλειοψηφικές ηγεσίες σε ΔΟΕ και ΟΛΜΕ.

Οι αντιδραστικές αλλαγές στην Εκπαίδευση απορρέουν από τις αντιδραστικές εξελίξεις στην καπιταλιστική οικονομία, συνδέονται με το τι εργατικό δυναμικό, σε ποιους τομείς και με ποιους όρους έχουν ανάγκη οι βιομήχανοι, οι μεγαλέμποροι, οι εφοπλιστές, οι τραπεζίτες για να μεγαλώσουν την κερδοφορία τους, να ανταπεξέλθουν στον ανελέητο ανταγωνισμό.

Στις συνθήκες της καπιταλιστικής κρίσης, δε «διαλύεται» το σχολείο, όπως λένε γενικά, αλλά προσαρμόζεται από το νηπιαγωγείο μέχρι το Λύκειο βίαια, στις ανάγκες των επιχειρηματικών ομίλων για φτηνό και ευέλικτο εργατικό δυναμικό και γίνεται δραματικά ταξικό για τα παιδιά της λαϊκής οικογένειας, για τους ίδιους τους εκπαιδευτικούς.

Είναι μέτρα που έχουν υλοποιηθεί σε όλες τις χώρες της Ε.Ε., με ή χωρίς Μνημόνια, εδώ και χρόνια.

Οι ανατροπές των εργασιακών σχέσεων των εκπαιδευτικών, τα νέα αναλυτικά προγράμματα και βιβλία με βάση τις δεξιότητες και την διαθεματικότητα, η αυτοαξιολόγηση και η «αυτονομία» της σχολικής μονάδας, οι συμπύξεις και οι καταργήσεις σχολείων, η αξιολόγηση των εκπαιδευτικών είναι εδώ και χρόνια σε εξέλιξη και σήμερα στην κρίση έρχονται με αποφασιστικότητα στην ημερήσια διάταξη.

3. Είναι αυτή η στρατηγική που υπηρετούν με συνέπεια και συνέχεια οι κυβερνήσεις ΝΔ-ΠΑΣΟΚ, αυτή τη στρατηγική με διάφορες διαχειριστικές παραλλαγές στήριξε και στηρίζει ο ΣΥΡΙΖΑ, στο όνομα της Ε.Ε. Αυτή τη στρατηγική διαχρονικά αποσιώπησαν και μέσα στον απεργιακό αγώνα, οι συνδικαλιστικές πλειοψηφίες σε ΔΟΕ και ΟΛΜΕ.

Είναι οι ίδιες δυνάμεις που συσκοτίζουν τον καπιταλιστικό χαρακτήρα της κρίσης, προβάλλουν τα Μνημόνια και την νεοφιλελεύθερη διαχείριση σαν την πηγή των δεινών, αποθεώνουν τα εκπαιδευτικά μοντέλα πρώτα της Δανίας, μετά της Ιρλανδίας και σήμερα της Φιλανδίας (όπου μόλις το 50% των εκπαιδευτικών είναι μόνιμοι), έβαλαν πλάτη, στα νέα βιβλία, στο νέο ρόλο των στελεχών εκπαίδευσης και στα ευρωπαϊκά προγράμματα.

4. Όσο το κίνημα θα αγανακτεί μόνο για τις καταστροφικές συνέπειες κι όχι για την πολιτική που τις γεννά και όσο η αντιδραστική στρατηγική κεφαλαίου-κυβέρνησης-Ε.Ε. δε θα μπαίνει στο επίκεντρο της οργάνωσης της πάλης, τόσο θα μένει εγκλωβισμένο στην ψευδεπίγραφη αντιπαράθεση κυβερνήσεων και κυβερνητικού συνδικαλισμού, παλιού και νέου. Δε θα είναι σε θέση να αναμετρηθεί με την επίθεση που δέχεται, θα παραμένει μακριά από τους φυσικούς του συμμάχους, μαθητές, γονείς, το λαό μας που βλέπει τη μόρφωση και την ζωή των παιδιών του να τσακίζεται. Θα δυναμώνουν οι αυταπάτες ότι με εναλλαγές κυβερνήσεων του παλιού δικομματισμού και του νέου διπολισμού, με κάπως διαφορετική διαχείριση, χωρίς σύγκρουση με την Ε.Ε. και τα μονοπώλια, μπορούν να δοθούν λύσεις στα προβλήματα, να σταματήσουν οι απολύσεις, να «μετριαστεί» ο ταξικός χαρακτήρας του σχολείου. Όμως, το δρόμο αυτό το κίνημα στον κλάδο μας τον περπάτησε για χρόνια και το αποτέλεσμα ήταν να είμαστε σήμερα με την πλάτη στον τοίχο!

Τις αγωνιστικές διαθέσεις που εκφραστήκαν σε αυτό τον απεργιακό κύκλο οι δυνάμεις ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΤΑΡΣΥΑ, ως πλειοψηφία στην ΟΛΜΕ, και ΔΑΚΕ-ΠΑΣΚΕ, ως πλειοψηφία στη ΔΟΕ, δεν μπόρεσαν, ούτε μπορούσαν να τις προσανατολίσουν σωστά, να τις στηρίξουν ουσιαστικά και πρακτικά, να οργανώσουν τους απαραίτητους ελιγμούς, όπως και τις απαραίτητες συμμαχίες, ώστε να αποκτήσει ο αγώνας αντοχή.

Είναι εκείνες οι δυνάμεις που για χρόνια συγκροτούσαν από κοινού πλειοψηφία στην ΟΛΜΕ κι έχουν αποσπάσει τα συγχαρητήρια των κυβερνήσεων, για τη βοήθεια που έδωσαν να υλοποιηθούν στην πράξη, μέσα στο σχολείο, οι αντιδραστικές αναδιαρθρώσεις (ευρωπαϊκά προγράμματα, ΖΕΠ, αξιολόγηση κ.α.).

5. Η ένταση της επίθεσης γέννησε και θα ξαναγεννήσει αγωνιστικές διαθέσεις, ξεσπάσματα. Ο κλάδος πρέπει χωρίς να χάνει χρόνο να προετοιμαστεί από τα κάτω, μέσα στους χώρους δουλειάς, στις ΕΛΜΕ και στους ΣΥΛΛΟΓΟΥΣ, δείχνοντας τον ένοχο και τις αιτίες που φτάσαμε έως εδώ, τη διέξοδο που ικανοποιεί τις λαϊκές ανάγκες. Η αντοχή ενός μακρόχρονου αγώνα που έχουμε μπροστά μας απαιτεί καθαρή γραμμή αντιπαράθεσης με το σύνολο της αντιλαϊκής πολιτικής, με την στρατηγική κεφαλαίου-Ε.Ε. και έχει σαν προϋπόθεση το δυνάμωμα της λαϊκής συμμαχίας, τη δραστήρια και ενεργητική συμμετοχή όλων μας.

Έχουμε σήμερα και την πείρα και το υλικό να την οικοδομήσουμε!

Μέσα στην πάλη μαζί με τους γονείς, την εργατική τάξη και τα φτωχά λαϊκά στρώματα, μαζί με τους μαθητές μας για το σχολείο και τη ζωή των αναγκών μας!

6. Είναι καιρός να μιλήσουμε καθαρά για τις ευθύνες της ηγεσίας της ΟΛΜΕ (ΣΥΝΕΚ-ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ) που είχε την ευθύνη του πρόσφατου αγώνα.

✓ Οι δυνάμεις των ΣΥΝΕΚ και των ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ (που έχουν εξελιχθεί σε συνιστώσα και άλλοθι του ΣΥΡΙΖΑ) επέλεξαν στόχους και μορφές πάλης με κριτήριο, όχι πώς θα γίνουν αποτελεσματικοί οι αγώνες μας, πώς θα πάνε ένα βήμα μπροστά τα αιτήματά μας, αλλά πώς θα συνδράμουν **τις επιδιώξεις του ΣΥΡΙΖΑ για να μεγαλώσουν τα εκλογικά του ποσοστά και να γίνει «χαλίφης στη θέση του χαλίφη».**

✓ Πολιτικοποίηση της πάλης, που δίνει διέξοδο και δύναμη στον αγώνα, είναι να πάρει δρόμο η κυβέρνηση και μαζί της η πλουτοκρατία που έχει την εξουσία και την οικονομία στα χέρια της. Απαιτεί την ανασύνταξη του κινήματος, με την είσοδο της μεγάλης πλειοψηφίας των εργαζομένων στην οργάνωση και στο περιεχόμενο της πάλης, την αποκαθήλωση του κυβερνητικού συνδικαλισμού από τους κόλπους του, τον διαχωρισμό του από τα διοικητικά-κρατικά στελέχη της εκπαίδευσης, που θέλουν το κίνημα στήριγμα της μίας ή της άλλης κυβέρνησης! Κι από αυτή την άποψη θέλουμε να το επαναλάβουμε: το αίτημα να φύγει η κυβέρνηση από μόνο του δεν είναι πολιτικοποίηση της πάλης μας. Τόσα χρόνια με αυτό το σύνθημα κινούνται οι συνδικαλιστικές ηγεσίες στο κλάδο μας. Κυβερνήσεις βεβαίως άλλαξαν πολλές, αλλά η αντιλαϊκή πολιτική είναι πάντα εδώ!

- ✓ **Οργάνωσαν τον αγώνα αφήνοντας στην άκρη τις προϋποθέσεις επιτυχίας του.** Επέλεξαν να κάνουμε στα τυφλά μία απεργία διαρκείας, από μόνοι μας χωρίς να διασφαλίζεται κοινός βηματισμός με άλλους κλάδους, ούτε καν των δυο εκπαιδευτικών ομοσπονδιών! Ξεκίνησαν έναν αγώνα λέγοντας στους άλλους κλάδους και στο υπόλοιπο κίνημα «αν θέλετε ακολουθήστε»! Επέλεξαν μία παρατεταμένη απεργιακή κινητοποίηση γνωρίζοντας παράλληλα ότι η πλειοψηφία του κλάδου ούτε είχε προετοιμαστεί, ούτε είχε αντοχή για μια τέτοια σύγκρουση. Κι οι ευθύνες είναι δικές τους κι όχι των συναδέλφων που έδειξαν σε σημαντικό βαθμό διάθεση για αγώνα.
- ✓ Σε αυτό τον αγώνα δοκιμάστηκαν και κριθήκαν προτάσεις, θέσεις κι οι επιδιώξεις όλων των δυνάμεων και παρατάξεων για το κίνημα. Μπορούν να βγουν συνεπώς τώρα συμπεράσματα! **Καλούμε λοιπόν τους συναδέλφους να αναλογιστούν στα εξής:** στη διάρκεια της απεργίας έκαναν την εμφάνιση τους επικίνδυνα, διαλυτικά και εκφυλιστικά φαινόμενα για το κίνημα. Πρωτοστάτησαν σε αυτά οι δυνάμεις ΣΥΝΕΚ - ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ.

Συνδικαλιστές ΣΥΝΕΚ - ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ πρόβαλλαν επίσημα το εξής : ανεξάρτητα από τα ποσοστά συμμετοχής στην απεργία, δεν έχουν σημασία τα ποσοστά συμμετοχής στην απεργία, δεν είμαστε καταμετρητές ποσοστών, το θέμα είναι πολιτικό, συνεχίζουμε με απεργία διαρκείας, με τη μορφή των 5νθήμερων επαναλαμβανόμενων»!

Ίδια ανεύθυνη και επικίνδυνη εικόνα από τις ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ και στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση. Παρότι στις Γενικές Συνελεύσεις η πρότασή τους για απεργία διαρκείας απορρίφθηκε ή δεν υιοθετήθηκε πάνω από το 80% των σωματείων, επιμένουν να ζητάνε στο Δ.Σ. της ΔΟΕ την κήρυξη 5μερης απεργίας! Απεργία δηλαδή στα χαρτιά! Αυτή η στάση είναι και ανεύθυνη και επικίνδυνη για το κίνημα. Διαπαιδαγωγεί στην απεργοσπασία, καλλιεργεί τον εκφυλισμό.

Να αναρωτηθεί ακόμη κάθε συνάδελφος γιατί αυτές οι δυνάμεις που τραβούσαν από τα μαλλιά την απεργία διαρκείας, είναι και αυτοί που έφταναν να παροτρύνουν ακόμα και σε απεργοσπασία, ειδικά στα σχολεία που ήταν σε κατάληψη από τους μαθητές. Είναι τυχαίο τάχα που ο εκπρόσωπος των ΣΥΝΕΚ στο Δ.Σ. της ΟΛΜΕ, δύο φορές, (τόσο στο Δ.Σ. της ΟΛΜΕ, όσο και στη Γ.Σ. Προέδρων στις 20/9/2013) δήλωνε ότι, το ζήτημα αν θα δηλώσουν απεργία οι εκπαιδευτικοί στα σχολεία που υπήρχε κατάληψη, αποτελεί ειδικό ζήτημα που «θα εξεταστεί όταν έρθει η ώρα»; Απέφευγε δηλαδή συνειδητά να πει το αυτονόητο: ότι όταν υπάρχει απεργία, οι εκπαιδευτικοί δηλώνουν ΑΠΕΡΓΟΙ, ανεξάρτητα από τι κάνουν οι μαθητές μας, οι οποίοι καλά κάνουν και οργανώνονται και αγωνίζονται!

Το ΠΑΜΕ δεν ισχυρίζεται ποτέ ότι επιτυχημένοι αγώνες είναι μόνο αυτοί που σου «αφήνουν κάτι στο χέρι»! Υπάρχουν αγώνες που σε κάνουν πιο δυνατό, δημιουργούν μια πιο στέρεη προοπτική, ώστε να δώσεις τις επόμενες μάχες από καλύτερη θέση, βάζουν θεμέλια στην ανασύνταξη του κινήματος. Στον αγώνα του κλάδου μας αυτή η συντεταγμένη πορεία δυστυχώς δεν καταχτήθηκε και την ευθύνη την έχει η ηγεσία του κλάδου που σε αυτή τη φάση τον καθοδήγησε.

7. Το ΠΑΜΕ από την πρώτη στιγμή μίλησε καθαρά. Έδωσε όλες του τις δυνάμεις για την επιτυχία της απεργίας, αντιπάλεψε την ύπουλη κυβερνητική προπαγάνδα και τους σχεδιασμούς του ΣΥΡΙΖΑ, που θέλει το κίνημα μέχρι εκεί που υπηρετεί το στόχο του για την κυβερνητική εναλλαγή. Έκανε ό, τι περνάει από το χέρι του για να προσανατολιστούν οι αγώνες στην καρδιά της αντιλαϊκής πολιτικής κυβέρνησης-Ε.Ε.-πλουτοκρατίας. Αυτή είναι και η αιτία που οι δυνάμεις των ΣΥΝΕΚ και των ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ ξεδίπλωσαν ένα βρώμικο, ανήθικο πόλεμο ενάντια στις δυνάμεις του ΠΑΜΕ, λέγοντας τάχα ότι το «ΠΑΜΕ δεν θέλει αγώνες», ότι «το ΠΑΜΕ, από κοινού με τη ΔΑΚΕ και την ΠΑΣΚ, δεν θέλει να πέσει η κυβέρνηση (!)». Ο λόγος είναι ότι το ΠΑΜΕ τους αποκαλύπτει, μπαίνει εμπόδιο στα σχέδιά τους να λειτουργήσει το κίνημα σαν δεκανίκι της επόμενης «μια από τα ίδια» κυβέρνησης. Μπαίνει εμπόδιο στη νεκρανάσταση του νέου κυβερνητικού συνδικαλισμού, που βάζει πλάτη στη στρατηγική του κεφαλαίου, των ιδιωτικοποιήσεων, του τσακίσματος του κινήματος.

8. Καλούμε τους συναδέλφους να ξανασκεφτούν, να κρίνουν και πάλι την πρόταση που είχε καταθέσει το ΠΑΜΕ ως προς το περιεχόμενο και τη μορφή κλιμάκωσης της πάλης. Λέγαμε και επιμένουμε: έχουμε ανάγκη από αγώνα σχεδιασμένο, οργανωμένο, παρατεταμένο, που θα μπορεί να αξιοποιεί όλες τις μορφές πάλης και τις εναλλαγές της. Καμιά μορφή πάλης δεν αποκλείουμε, αρκεί οι ίδιοι οι συνάδελφοι να συζητούν, να αποφασίζουν, να παίρνουν την υπόθεση της οργάνωσης και της κλιμάκωσης του αγώνα στα

χέρια τους, παίρνοντας υπόψη τη συμμετοχή στην απεργία και τις Γενικές Συνελεύσεις, την κοινή δράση και τη συμμαχία με τους άλλους κλάδους, τη συμπόρευση και τον κοινό αγώνα με γονείς και μαθητές.

Είναι επικίνδυνη-κι έχει κάνει ζημιά-η άποψη που καλλιεργούν χρόνια οι δυνάμεις του ΣΥΡΙΖΑ και των ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ, πως η μόνη αποτελεσματική μορφή πάλης που μπορεί να «αναγκάσει την κυβέρνηση να κάνει πίσω» είναι οι συνεχείς απεργίες διαρκείας! Η λογική αυτή είναι αδιέξοδη, εγκλωβίζει και υποβαθμίζει τη σημασία που έχει για έναν αγώνα το περιεχόμενο της πάλης, η τακτική συσπείρωσης και συνειδητοποίησης δυνάμεων, ώστε να έχει νικηφόρα προοπτική ένας αγώνας.

9. Απέναντί μας, έχουμε κυβέρνηση-Ε.Ε.-πλουτοκρατία, έναν αντίπαλο ισχυρό και αδίστακτο. Έχει σχέδιο και στόχο να τσακίσει το κίνημα. Αυτός ο πόλεμος, για να είναι νικηφόρος απαιτεί ρήξη με την στρατηγική των μονοπωλίων και το πολιτικό τους προσωπικό. Να κάνει κουμάντο ο λαός στον πλούτο που παράγει, για να σχεδιάσει την οικονομία και το σχολείο που έχει σήμερα ανάγκη.

Τέτοιο κίνημα χρειάζεται σήμερα!

Δεν μπορούμε να εμπιστευθούμε την οργάνωση και την τύχη του αγώνα μας στον παλιό και το νέο κυβερνητικό συνδικαλισμό.

Καλούμε κάθε καλοπροαίρετο συνάδελφο και συναδέλφισσα να σκεφτεί, να προβληματιστεί για τα παραπάνω, να πάρει θέση στην οργάνωση της πάλης.

Οι πρόσφατοι αγώνες μπορούν και πρέπει να γίνουν αφετηρία πραγματικής αντεπίθεσης.

Είναι στο χέρι μας να αλλάξουμε τα πράγματα.

Η αλλαγή συσχετισμών, η ενίσχυση του αγωνιστικού, ταξικού προσανατολισμού του κινήματος, η ισχυροποίηση των προτάσεων και των θέσεων του ΠΑΜΕ στις ΕΑΜΕ και τους ΣΥΛΛΟΓΟΥΣ αποτελούν απάντηση κι ελπίδα, για την ανασύνταξη και την οργάνωση της λαϊκής αντεπίθεσης!

**ΒΓΑΖΟΥΜΕ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ, ΑΞΙΟΠΟΙΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΕΙΡΑ
ΚΛΙΜΑΚΩΝΟΥΜΕ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΜΑΣ!**

Αθήνα, 4 Οκτωβρίου 2013